

Δελτίο Τριγώνων

Αρ. 214 – Δεκέμβριος 2020

ΜΕΣΑ ΣΕ ΦΩΤΙΑ ΚΑΙ ΣΤΑΧΤΕΣ

Κάθε στιγμή της κάθε ημέρας, παρουσιάζεται η ευκαιρία να εργαστούμε ώστε να διαπεράσουμε τον πέπλο της ψευδαισθήσης, να βρούμε την αλήθεια μέσα στο ψέμα – μια ευκαιρία για να σκεφτούμε με ειλικρίνεια, να αισθανθούμε και να ενεργήσουμε σύμφωνα με τις διδασκαλίες που μας έχουν μεταδώσει οι μεγάλοι Διδάσκαλοι της σοφίας. Στην αρχή μεγάλο μέρος αυτού του έργου συνεπάγεται αποδέσμευση από τη φυσική τάση του καθορισμού της ύπαρξης – και της ζωής – με όρους φυσικής εκδήλωσης. Όπως ο μυθολογικός φοίνικας που πεθαίνει μέσα σε ένα παρανάλωμα πυρός προκειμένου να αναδυθεί και πάλι από τις στάχτες του, συνειδητοποιούμε ότι κάθε άνθρωπος ή οποιοδήποτε φυσικό ον δεν χαρακτηρίζεται από την εκδηλωμένη του όψη αλλά από την αληθινή του ενεργειακή ή πνευματική ουσία.

Σε ένα σύμπαν δονούμενης ενέργειας που διέπεται από τον νόμο των κύκλων, η καταστροφή ή η αποδόμηση της μορφής δεν αποτελεί παρά ένα στάδιο στην διαδικασία μετασχηματισμού – μια μεταβατική κατάσταση, ένα θεμελιώδες και αναπόσπαστο τμήμα της θείας δημιουργικής διαδικασίας. Μ' αυτή την έννοια, τέλος και αρχή είναι κοινά και ο φυσικός θάνατος παύει να υποδηλώνει απώλεια ζωής· τουναντίον θεωρείται ως ένας μηχανισμός αναγέννησης, μια κορύφωση όπου τα απερχόμενα κραδασμικά κύματα αποσύρονται και εισέρχονται νέα. Όπως ο Φοίνικας, δεν καθοριζόμαστε απλά και μόνο από τον φυσικό μας φορέα, προοριζόμενοι να καούμε στο πυρ της τριβής, αλλά από την αιώνια ουσία που βρίσκεται πίσω από την δόμηση, τη χρήση και τον σκοπό της μορφής.

Διδασκόμαστε ότι εκείνο που αληθεύει επάνω αληθεύει και κάτω, ενώ όλα όσα ισχύουν για ένα ανθρώπινο ον αφορούν, επίσης, ένα άτομο, ένα έθνος, έναν πολιτισμό και ολόκληρη την ανθρώπινη φυλή. Κατά τον ίδιο τρόπο, ενώ η ανθρώπινη ζωή αποτελεί τον μοναδικό, τον πιο μνημειώδη κύκλο της ανθρώπινης εμπειρίας, η διαδικασία κατασκευής, εμπειρίας, καταστροφής και αναδόμησης από τα απομεινάρια του παρελθόντος εφαρμόζεται αιώνια σε κάθε μορφή, σε κάθε επίπεδο και σε κάθε πεδίο. Από τον μεγάλο κύκλο της εξέλιξης και ενέλιξης, μέσα από την γήινη ζωή και τον θάνατο, την ημέρα και την νύχτα, την εισπνοή και την εκπνοή, σ' όλη την πορεία της ανόδου και πτώσης των ιδεολογιών, των θρησκειών και των πολιτισμών, μέσα στα διαλείμματα βρίσκουμε να ηχεί ο ερχόμενος τόνος του πνεύματος τη στιγμή που ακόμη αντηχεί η δόνηση του απερχόμενου φθόγγου. Στο σημείο αυτό μας παρουσιάζεται η πιο θαυμάσια ευκαιρία. Όταν πάψουμε να αντιστεκόμαστε σε αυτό που υπάρχει, όταν απελευθερωθούμε από την παραλυτική ταύτισή μας με την φυσική ουσία και κοιτάξουμε πέρα από τον κόσμο των φαινομένων στον κόσμο του νοήματος, εισερχόμαστε σε μια νέα συνείδηση όπου είναι δυνατή η νοήμων σύμπραξη με τις δυνάμεις της εξέλιξης.

Από το ύψιστο εντός μας σημείο, παρατηρούμε την εμπειρία να μεταβάλλεται σε διακριτική ικανότητα και ύστερα πάλι σε εμπειρία, γνωρίζοντας ότι όλα προχωρούν σύμφωνα με το νόμο και υπηρετούν έναν κοινό σκοπό, το αληθινό όραμα του οποίου, μόλις που μπορούμε να προσπαθήσουμε να αντιληφθούμε. Σε αυτόν τον υψηλό τόπο αντλούμε νόημα από το παρελθόν και προβάλλουμε την ανώτατη αντίληψή μας για τον θείο σκοπό στο μέλλον, ευθυγραμμίζοντας τη συνείδησή μας με τον σχεδιασμό της Ψυχής.

ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΓΑΛΗΝΗ

Από την χορωδία της αυγής ως τους γνωστούς ήχους της κοινωνικής ζωής του 21ου αιώνα, η εξωτερική σιωπή φαίνεται να είναι αρκετά σπάνια. Θεωρούμενη, ωστόσο, από εσωτερική άποψη η σιωπή φανερώνει μια βαθιά κατάσταση εσωτερικής ηρεμίας, ξέχωρη και ανεξάρτητη από τις εξωτερικές συνθήκες. Όντας μέσα στο πεδίο του προσωπικού ελέγχου και της ευθύνης, αυτό το είδος της υποκειμενικής σιωπής πέφτει συχνά θύμα του ανήσυχου νου και των ρευστών συναισθημάτων που διαταράσσουν τον διαλογισμό και αποδεικνύουν ότι, σε σύγκριση με την εξωτερική σιωπή, η εσωτερική σιωπή είναι ακόμη πιο ασύλληπτη και απροσδιόριστη. Τα πλέον εξελιγμένα ακουστικά ηχομόνωσης χρησιμεύουν απλά και μόνο ως υπενθύμιση ότι αυτή η υποκειμενική ηρεμία δημιουργείται μέσα μας.

Υπάρχει συνεπώς αυτή η λαχτάρα για εσωτερική γαλήνη, αλλά όταν οι πιο πολλές εξωτερικές διασπάσεις σταματήσουν, όπως συμβαίνει σε πολλούς που σήμερα υφίστανται περιορισμούς από τα μέτρα για τον κοροναϊό, οι ενδότεροι ήχοι της εσωτερικής ψυχής μπορεί να γίνουν πιο ευδιάκριτοι, αποκαλύπτοντας ανεπίλυτες διαμάχες και τραύματα προς επούλωση. Ανάμεσα σε πλήθος άλλων που έχουν καταποντιστεί επιτυχώς από τα πολυάσχολα πρότυπα ζωής, αυτή η πρόοδος παρουσιάζει μια κρίση και μια πρόκληση. Ταυτόχρονα, τέτοιες αποκαλύψεις παρέχουν την ευκαιρία για μια συνειδητή αξιολόγηση. Μέσω της αντιμετώπισης αυτού που έχει ανακαλυφθεί, είναι δυνατόν να αλλάξουμε τη δυναμική και να προχωρήσουμε στη δημιουργία μεγαλύτερης εσωτερικής ηρεμίας.

Μία έκφραση βαθιάς εσωτερικής σιωπής αποτελεί η ικανότητα ακρόασης με ευθυγραμμισμένη και ακλόνητη δεκτικότητα, εστιασμένη στην ενέργεια και το περιεχόμενο του μεταδιδόμενου μηνύματος. Αυτή η στάση δημιουργεί έναν μη επικριτικό χώρο για να εισέλθει η φωτισμένη καλή θέληση και προετοιμάζει τον χρόνο τόσο για την αφομοίωση όσο και για τη διαμόρφωση μιας κατάλληλης ανταπόκρισης. Σε θρησκευτικό πλαίσιο, αυτή η ίδια ηρεμία μπορεί να περιγραφεί με όρους πίστης και επικοινωνίας στην προσευχή. Η Μητέρα Τερέζα μίλησε κάποτε για αυτό το είδος σιωπής, όταν ρωτήθηκε τί έκανε όταν προσευχόταν. Απάντησε ότι αφουγκραζόταν. Στη συνέχεια, όταν ρωτήθηκε τί έκανε ο Θεός την ώρα που εκείνη προσευχόταν, απάντησε ότι Αυτός άκουγε.

Μια τόσο βαθιά εσωτερική σιγή, όπως αυτή που απαιτείται στον διαλογισμό, εδραιώνεται τελικά με την επιμονή και την υπομονετική απόρριψη άστατων σκέψεων και συναισθηματικών παρεμβάσεων. Όταν επιτευχθεί μια τέτοια εσωτερική ηρεμία, ακόμη και παροδικά, μια βαθιά γαλήνη μπορεί να ανατείλει. Αυτό το διάστημα δεν είναι ένα άψυχο κενό και, όταν ο διαλογισμός είναι ευθυγραμμισμένος και κατευθύνεται κατάλληλα, προσιδιάζει στον μαγνητισμό. Σωστά συντονισμένος, προσελκύει ένα ορισμένο επίπεδο δόνησης, ευνοϊκό για το επίπεδο διαλογισμού και στοχασμού που είναι εκ φύσεως εξελικτικός. Αυτή η κατάσταση συνείδησης είναι μια πύλη αφηρημένης αντίληψης και πνευματικής επικοινωνίας χωρίς λεκτικό περιορισμό και ίσως πολύ πιο άνετα εκφραζόμενη στις ενέργειες του φωτός και της αγάπης. Οι ίδιες αυτές ενέργειες είναι εκείνες που κυκλοφορούν στους διαλογισμούς των Τριγώνων προς υπηρεσία της ανθρωπότητας.

ΣΕ ΑΕΝΑΗ ΚΙΝΗΣΗ

Ο όρος «δημιουργία», όταν εφαρμόζεται στον εκδηλωμένο κόσμο είναι λανθασμένος, στον βαθμό που υποδηλώνει κάτι στατικό, αδρανές, μη μετακινούμενο ή οριστικό. Οι μυριάδες μορφές από τις οποίες αποτελείται ο εκδηλωμένος κόσμος βρίσκονται σε μια συνεχή κατάσταση κίνησης, ανάπτυξης και εξέλιξης. Καθώς η ενυπάρχουσα ζωή εναλλάσσεται μέσα και έξω από τη φαινόμενη έκφραση, υπάρχει θάνατος και αναγέννηση, συσσώρευση και διάλυση. Όλες οι ζωές, όλες οι μορφές κινούνται προς τα εμπρός προς την προορισμένη ολοκλήρωσή τους σε έναν δυναμικό χορό μαγνητικής, πύρινης αλληλεξάρτησης.

Πού μας οδηγεί αυτός ο χορός; Προς την ανύψωση της ψυχής που βρίσκεται κρυμμένη μέσα σε όλες τις μορφές. Η ανύψωσή της εκπληρώνει την θεία πρόθεση – εκείνη την Θέληση που είναι ο κινητήρας της εξέλιξης. Μας λένε ότι δεν υπάρχει τίποτε, παρά μόνον συνείδηση, γιατί πάσα ζωή βρίσκεται σε μετρημένες διαβαθμίσεις που ενσωματώνουν μια διαρκώς τελειοποιημένη σχέση μεταξύ πνεύματος και μορφής. Αυτή η διαδικασία τελειότητας –πύρινη, έντονη και στενάχωρη– είναι εκείνη που ελευθερώνει την φυλακισμένη ζωή και επιτρέπει στην ψυχή να θριαμβεύσει ως δημιουργός και κύριος της μορφής της.

Μέσα από αμέτρητους κύκλους, η συνείδηση αναδύεται από το σκοτάδι της μορφικής ζωής στην φωτισμένη αναγνώριση της πνευματικής της φύσης. Αυτή η ανάδυση της προσωπικότητας σε ψυχική συνείδηση είναι η κυρίαρχη δημιουργική πράξη της ψυχής στον πλανητικό μας κύκλο. Μέσα από δοκιμές και λάθη, ήττα και θρίαμβο, η ψυχή επιμένει πάντα – η αρχική της πρόθεση αναπόφευκτα ολοκληρώνεται. Η ψυχή γνωρίζει ότι ο χρόνος, όταν γίνεται σωστή διαχείριση, γίνεται πράκτορας δημιουργικής ομορφιάς και όχι περιοριστικός παράγοντας στη δημιουργική διαδικασία.

Ο χρόνος τελειοποιεί τα πάντα μέσω κυκλικής επανάληψης και μέσω μιας αναγκαστικής διάλυσης, προετοιμάζοντας τον δρόμο για μια νέα ανάπτυξη και δραστηριότητα. Η ψυχή κατανοεί τον χρόνο ως αθανασία, παρ' όλα αυτά λειτουργεί μέσα σε κύκλους δραστηριότητας και αδράνειας (πραλάβια). Το κατώτερο διάλειμμα του πνευματικού έτους είναι φυσικά μια περίοδος ενδοσκόπησης, ανασύνταξης και σχεδιασμού. Ακολουθεί η ανάπτυξη και η εξέλιξη και, με ευστάθεια, εδραιώνονται οι ορθές σχέσεις μεταξύ του εαυτού και του περιβάλλοντος, μεταξύ της ψυχής και του μηχανισμού της.

Σε αυτήν την κατάσταση, η ψυχή εντυπώνει το όραμά της στον νου της προσωπικότητας, αποκλύπτοντας το κρυμμένο μέσα στο παρόν θείο δυναμικό. Μόλις παραχωρηθεί, αυτό το όραμα μας εξωθεί να δείξουμε τον δρόμο, να ανυψώσουμε και να αποκαταστήσουμε την πίστη της ανθρωπότητας στο μέλλον. Αυτή η ευκαιρία για υπηρεσία εφελκύει την ψυχική ποιότητα της χαράς. Η χαρά ξεκαθαρίζει και ζωοποιεί. Συνειδητοποιείται στον νου και επέρχεται όταν επιτευχθεί ορθή ευθυγράμμιση. Συνεχίζει να επεκτείνεται, καθώς γίνεται αντιληπτή η ομαδική συνείδηση, όταν οι πράξεις κάποιου είναι ανιδιοτελείς και όχι κτητικές και όταν η επιθυμία για προσωπική άνεση ξεθωιάζει μπροστά στην αντίληψη της πνευματικής υπηρεσίας. Η ψυχή απολαμβάνει την αέναη κίνηση της δημιουργίας και της αναδημιουργίας με ανεξάντλητη αγάπη, κινητοποιώντας την καλή θέληση και έλκοντας τα πάντα προς τα πάνω.

Αποτελεί το μυστήριο του κόσμου ότι το καθετί μένει ζωντανό και δεν πεθαίνει, παρά μόνο αποσύρεται για λίγο από την θέα και κατόπιν επιστρέφει πάλι ... Τίποτα δεν είναι νεκρό.

Έμερσον

ΜΕΡΙΣΜΟΣ ΟΜΑΔΙΚΗΣ ΣΚΕΨΗΣ

Σας προσκαλούμε να μεριστείτε τις στοχαστικές σας σκέψεις για τα Τρίγωνα μέσω ταχυδρομείου, email ή διαδικτυακά στο triangles.org

Η Πανδημία έχει ρίξει ένα βαθύτερο φως σε πολλά κρίσιμα ζητήματα που πρέπει να αντιμετωπίσει και να λύσει η ανθρωπότητα, ώστε να δομηθεί ένα καλύτερο μέλλον για όλους. Η υπηρεσία των Τριγώνων είναι εκείνο το ισχυρό, απλό και πρακτικό εργαλείο και κανάλι επικοινωνίας ανάμεσα σε Ιεραρχία και ανθρωπότητα, που χρησιμοποιεί τη Μεγάλη Επίκληση για να φέρει περισσότερο φως και καλή θέληση, τα απαραίτητα συστατικά για ένα καλύτερο μέλλον.

ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Μου έχει γίνει σαφές ότι κάθε Τρίγωνο διαμορφώνει τον δικό του «χαρακτήρα». Ορισμένοι άνθρωποι αρκούνται στην εκτέλεση της αναγκαίας εργασίας, με περιστασιακές μεταξύ τους επαφές στα περιθώρια αυτής της εργασίας. Άλλοι προτιμούν να ανταλλάσσουν πληροφορίες και ιδέες για εσωτερικά θέματα πιο συχνά. Αυτό αποτελεί μια ακόμη απόδειξη ότι «χρειάζονται νήματα με πολλά και διαφορετικά χρώματα για να φτιαχτεί ένα βαρύτιμο υφαντό».

ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Επιτέλους συνειδητοποίησα ότι δεν είναι τόσο η περίπτωση του πώς εγώ λειτουργώ με το τρίγωνο, αλλά ότι και το τρίγωνο, επίσης, λειτουργεί μ' εμένα, ούτε ότι εγώ κατευθύνω το τρίγωνο, γιατί εξ ίσου το τρίγωνο κατευθύνει εμένα.

Δεν ισχυρίζομαι ότι για τον λόγο αυτό το μόνο που χρειάζεται είναι να παρουσιάζομαι και το πνεύμα της αγάπης θα αναλάβει τα υπόλοιπα. Μόνο με αγνότητα κίνητρο και καθαρή πρόθε-

ση καρδιάς ανοίγει η πόρτα ώστε να εισέλθει το πνεύμα της αγάπης και να δείξει τον δρόμο.

Μαθαίνω επιτέλους να παραμερίζω από το κέντρο, έτσι ώστε το φως, η αγάπη και η δύναμη να βρουν το σημείο της επαφής τους μέσω του τριγώνου ως στοιχείου κατεύθυνσης, προκειμένου να μην είναι η προσωπικότητά μου αυτή που προσπαθεί να γίνει παράγοντας ελέγχου ή ο ένας στο κέντρο.

Υπάρχει μια αντιστοιχία ως προς την ιδέα της αγάπης που λειτουργεί μέσα από εμάς και την αγάπη που μας κατευθύνει στην επιλεγμένη υπηρεσία μας... Βλέποντάς το με αυτόν τον τρόπο, με βοήθησε να μεταβώ από την σκέψη ότι αποτελεί πνευματικό μου δικαίωμα να είμαι μέλος του ομίλου των Τριγώνων, σε μια αργοπορημένη αίσθηση ταπεινότητας και στο γεγονός ότι αυτή η μορφή υπηρεσίας αποτελεί πραγματικά ένα προνόμιο που πρέπει να κερδηθεί.

ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Συνεχίζω να εργάζομαι βλέποντας με την φαντασία μου το Δίκτυο των Τριγώνων. Αν και αυτός είναι ένας τομέας όπου χρειάζεται να συνεχίσω να εργάζομαι, δεν μου είναι εύκολο. Η χρήση της Μεγάλης Επίκλησης ως Λέξης Δύναμης που προβάλλεται δονούμενη μέσω του Δικτύου, αναδύεται σε μένα πιο φυσικά. Παρόλο που δεν μπορώ να το δω (αν και το φαντάζομαι), σίγουρα μπορώ να αισθανθώ ότι διαπερνά το Δίκτυο με την αντίστοιχη βεβαίωση της εκδήλωσης “Πίστης”.

ΗΠΑ

Τα Τρίγωνα είναι μια παγκόσμια δράση υπηρεσίας στην οποία συνδέονται με τη σκέψη άνθρωποι σε ομάδες των τριών, προκειμένου να δημιουργήσουν ένα πλανητικό δίκτυο Τριγώνων φωτός και καλής θέλησης. Χρησιμοποιώντας μια παγκόσμια προσευχή, την Μεγάλη Επίκληση, επικαλούνται φως και αγάπη ως μια υπηρεσία προς την ανθρωπότητα. Περαιτέρω πληροφορίες είναι διαθέσιμες από τα Τρίγωνα κατόπιν αιτήματος.

Το Δελτίο Τριγώνων απευθύνεται σε άνδρες και γυναίκες καλής θέλησης και εκδίδεται τέσσερις φορές το χρόνο στα Ολλανδικά, Αγγλικά, Γαλλικά, Γερμανικά, Ελληνικά, Ιταλικά, Πολωνικά, Πορτογαλλικά, Ρώσικα και Ισπανικά. Τα Τρίγωνα είναι μια δραστηριότητα του Lucis Trust, ενός μη κερδοσκοπικού, εκπαιδευτικού οργανισμού, που ιδρύθηκε για την προώθηση ορθών ανθρώπινων σχέσεων.

Για περαιτέρω πληροφορίες και έντυπο υλικό απευθυνθείτε στα Τρίγωνα:

Suite 54
3 Whitehall Court
London SW1A 2EF
UK

Rue du Stand 40
Case Postale 5323
CH-1211 Geneva 11
SWITZERLAND

866 United Nations Plaza
Suite 482
New York, NY 10017
USA

<https://www.lucistrust.org/el/triangles>